

Invalidbeskæftigelsesspørgsmaalet.

I.

Indledning.

I Forhold til de Omraader, de sociale Forsikrings- og Forsorgslove spænder over, er Invalidbeskæftigelsesspørgsmaalet forholdsvis lille. Rationelle Foranstaltninger til Ophjælpning og Anvendelse af invaliderede Personers Arbejdsevne berører imidlertid en Række forskellige Punkter i den sociale Forsikrings- og Forsorgslovgivning. Udvalget har derfor i sine Overvejelser af Formen for et Forslag vedrørende Invalidbeskæftigelsesproblemet lagt Vægt paa i videste Omfang at udnytte de Hjælpemidler, som Sociallovgivningen raader over, og har her i Overensstemmelse med Kommissoriet taget Spørgsmaalet op til Behandling paa Baggrund af det System til Ændring af den bestaaende Lovgivning, som har fundet Udtryk i det af Regeringen i Rigsdagssamlingen 1929—30 fremsatte Forslag til Lov om Folkeforsikring samt Overvejelserne vedrørende det kommende Forslag til Lov om offentlig Forsorg.

Man har set det som sin Opgave at søge Forslag vedrørende Invalidbeskæftigelsesproblemet tilpasset til det iøvrigt foreslaaede System, saavel med Hensyn til Styrkelse af Forsikringstanken som med Hensyn til Undgaaelse af unødige Udgifter og unødig Administration.

Forinden man gaar til en Fremstilling af de konkrete Foranstaltninger, som allerede findes, og som man yderligere anser for paakrævede til Løsning af Invalidbeskæftigelsesproblemet, vil det være naturligt indledningsvis kort at trække Linierne op for den særlige Baggrund, paa hvilken Emnet maa ses, og som særlig vedrører Spørgsmaalet om, hvorvidt invaliderede Personers Arbejdsevne overhovedet kan anvendes eller bringes til at blive anvendelig.

Det tør nemlig ikke anses for at være den almindelige Opfattelse, at Invaliders Arbejdsevne kan anvendes, jfr. K. K. Steincke, der i »Fremtidens Forsørgelsesvæsen« Alm. Del, Side 316, udtaler, at Invaliden praktisk talt vil blive skubbet ud overalt, »endogsaa hos selve det offentlige, der endog til de letteste og mest ligegyldige Arbejder som Vagter, Havebetjente, Portnere o. s. v. synes at foretrække unge Herkules'er fremfor iøvrigt velskikkede Invalider, saasom visse Former for tuberkulose, enarmede o. s. v.«

Dette peger paa, at man ved Behandlingen af Spørgsmaalet maa regne med en anden Indstilling end den, man i Almindelighed træffer, naar Talen er om den bedste Anvendelse af den saakaldte normale Arbejdskraft. Mens man her tør regne med en vis Optimisme og Forstaaelse, eftersom Rimeligheden i at ville anvende Samfundets *bedste* Aktiv — det raske Menneskes Arbejdsevne — paa rationel Maade forekommer forstaaelig, stiller Sagen sig noget anderledes, naar Talen bliver om invaliderede Personer. Man maa